

РЕШЕНИЕ

№ 6529

гр. София, 10.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 165 СЪСТАВ, в публично заседание на
тринадесети март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния
състав:

Председател: КРАСИМИР В. СОТИРОВ

при участието на секретаря ДАЙАНА АНТ. АНТОВА
като разгледа докладваното от КРАСИМИР В. СОТИРОВ Гражданско дело
№ 20231110143582 по описа за 2023 година

РЕШИ:

РЕШЕНИЕ

№ ... / ...

10.04.2024 г., гр.София

В ИМЕТО НА НАРОДА

Софийски районен съд, 165 граждански състав, в открито заседание, проведено на
тринадесети март две хиляди двадесет и четвърта година, в следния
състав:

Председател: Красимир Сотиров

при секретаря: Дайана Антова, като разгледа докладваното от съдия Красимир Сотиров
гр.д. №43582 по описа за 2023г. на СРС, 165 състав, за да се произнесе, взе предвид
следното:

Правната квалификация е по чл.124, ал.1, вр. чл.439 от ГПК.

Образувано е по искова молба, подадена от Л. К. К. срещу цесионера, ЕИК:....., със

седалище и адрес на управление гр., представлявано от- управител, с за признаване за установено по отношение на ответника недължимостта на следните суми: сума от 910,77 лв.- главница по Договор за кредит от 25.06.2007г., 233,29лв.- мораторна лихва за периода от 18.04.2008г. до 15.05.2011г. и 125 лв.- разноси, представляваща претендирана сума по изп. д. №20138500400382/2013г. по описа на, рег. №..... в КЧСИ, прекратено на основание чл.433, ал.1, т.2 ГПК и по изп. дело №20227430400769 по описа на ЧСИ Е., образувани въз основа на Изпълнителен лист, издаден на 14.09.2011г. по ч.гр.д. №20674/2011г. по описа на СРС, 73 състав. Ищецът твърди, че срещу него е било образувано ч.гр.д. №20674/2011г. по описа на СРС, 73 състав, по което бил издаден изпълнителен лист за процесните суми за дължими суми по договор за кредит, сключен между ищеца и цедента По силата на издадения изпълнителен лист кредиторът е образувал изп. д. №20138500400382 по описа на, което е било прекратено с Постановление от 25.01.2022г. на основание чл.433, ал.1, т.2 ГПК по искане на, конституиран като вискател по делото на основание сключен договор за цесия. След прекратяване на изп. дело е било образувано изп. дело №20227430400769 пред ЧСИ Е. Сочи се, че част от вземането по изп. лист е било погасено чрез извършени плащания, а остатъкът- погасен по давност, доколкото последната е започнала да тече с влизане в сила на заповедта за изпълнение- 14.09.2011 г. Твърди, че към 14.09.2016 г. е изтекла погасителната давност спрямо дължимото вземане, която дата предшества момента на образуване и предприемане на изпълнителни действия по изп. д. №20227430400769 по описа на ЧСИ Е. Оспорва да са били предприемани изп. действия, годни да прекъснат давността. Оспорва да е надлежно уведомен за извършената цесия. Претендира присъждане на разноси.

В законен срок ответникът депозира отговор на исковата молба, чрез адв. А. К. от АК-гр.М., с който оспорва иска като неоснователен. Поддържа, че до ищеца са били изпратени няколко уведомителни писма по чл. 99 ЗЗД, като същите са върнати в цялост като неполучени. Поддържа, че и по двете изп. дела са били предприемани изп. действия, годни да прекъснат давността. Сочи, че съгласно ППВС №3/18.11.1980г. по време на изп.д. №20138500400382 по описа на давност не е текла до влизане в сила на ТР №2/26.06.2015г. по описа на ВКС, когато с постановките на тълкувателното решение е отменено действието на постановлението. Твърди, че давността е започнала да тече, считано от 26.06.2015 г., като същата е била прекъсната с наложения заповор върху пенсията на ищеца, както и с ежемесечните постъпления от НОИ. Последното валидно действие по това изп. дело е от 11.12.2017 г., като от тази дата е започнал да тече нов давностен срок. Оспорва, че с депозирането на молбата за прекратяване на делото и изтегляне на изп. лист са били обезсилени всички изп. действия по право. Сочи, че съгласно чл.433, ал.4 ГПК заличаването на възбраните, респ. вдигането на заповорите, има действие заанапред. Твърди, че след изтегляне на изп. лист ответникът е поискал образуване на ново изп. дело пред с искане за извършване на изп. действия по него, но, тъй като получил съобщение, че следва да бъде посочен съдебен изпълнител с район на действие ОС- гр.К. за продължаване на принудителните действия, делото било образувано при ЧСИ Е. Посочва, че към 20.10.2022г. актуалният размер на задължението е в размер от 1 183,06 лв. На 02.11.2022 г. е било получено съобщение, че всички такси са били заплатени. Претендира присъждане на разноси.

Допуснато е с Определение от 15.09.2023г. обезпечение по чл.391, ал.1, т.1, вр. чл.397, ал.1, т.3 от ГПК в полза на ищеца, чрез спиране изпълнението по изп.д. №20227430400769 на ЧСИ Е., рег. №.... в КЧСИ, район на действие: ОС- гр.К..

С Определение от 09.01.2024г. по делото са конституирани на осн. чл.227 от ГПК, в правата на ищеца Л. К. К., починал на 22.11.2023г. в хода на процеса, наследниците му по закон, съобразно наследствените им квоти, съпругата му Н. М. К. и трите му деца К. Л. К., ЕГН:***** , С. Л. К. и Е. Л. К..

Служебно са изискани за послужване изп. д. №20138500400382 по описа на, рег. №..... в КЧСИ, район на действие: СГС и изп. д. №20227430400769 по описа на ЧСИ Е., рег. №.... в КЧСИ, район на действие: ОС- гр.К..

Приложено е служебно изисканото ч.гр.д. №20674/11г. на СРС, 73 състав, по което е издаден процесният изп. лист по влязла в законна сила заповед за изпълнение по чл.410 от ГПК от 03.08.2011г.

Съдът, преценявайки събраните по делото доказателства и наведените доводи от страните, както и законовите разпоредби, относими към спора, намира предявения иск за основателен, поради следните съображения:

На основание чл.439 от ГПК, длъжникът в изпълнителното производство може да оспори чрез иск изпълнението, като поиска установяване несъществуването на задължението, основавайки се на факти, настъпили след приключване на съдебното дирене в производството, по което е издадено изпълнителното основание. Предметът на предявен отрицателен установителен иск за дължимостта на суми, за които е издаден изпълнителен лист, са сумите по съотв. изп. лист, независимо от акцесорния или самостоятелния им характер. Защитата на длъжника по този ред може да се основава само на конкретни факти, които са настъпили след приключване на съдебното дирене в производството, по което е издадено изпълнителното основание. Правен интерес за длъжника по изпълнението да оспори по исков ред изпълнението е наличието на висящ изпълнителен процес срещу него за събиране на вземане по изпълнителния лист. Чрез искът по чл.439 от ГПК длъжникът оспорва наличието на изпълняемо вземане и съответно материално- правната незаконосъобразност на принудителното изпълнение. Надлежен ответник по иска е кредиторът по изпълнителния лист, респ. лицето, което е встъпило в правата му.

С ППВС №3/1980г. по гр.д. №3/80г. е прието, че погасителната давност не тече, докато трае изпълнителният процес относно принудителното осъществяване на вземането. С т.10 на ТР №2/2015 г. на ВКС по т. д. №2/2013 г., ОСГТК на ВКС, горното постановление на Пленума на Върховния съд бе прието за изгубило сила, като се прие вискателят трябва да поддържа със свои действия висящността на изп. процес като внася съответните такси и разноски за извършването на изп. действия, изграждащи посочения от него изп. способ (извършване на опис и оценка, предаване на описаното имущество на пазач, отваряне на помещения и изнасяне на вещите на длъжника и др.), както и като иска повтаряне на неуспешните изп. действия и прилагането на нови изп. способности. ВКС приема, че изп. процес не може да съществува сам по себе си, тъй като целта му е да се осъществяват конкретни изп. способности. Теченето на давността се прекъсва с предприемането на всяко едно изп. действие в рамките на определен изп. способ, независимо от това дали прилагането му е поискано от вискателя или е предприето по инициатива на частния съдебен изпълнител по възлагане от вискателя. Такива действия могат да бъдат насочването на изпълнението чрез налагане на заповед или възбрана, присъединяването на кредитора, възлагането на вземане за събиране или вместо плащане, извършването на опис и оценка на вещ, назначаването на пазач, насрочването и извършването на продан и др. до постъпването на парични суми от проданта или на плащания от трети задължени лица. Не са изп. действия и не прекъсват давността образуването на изп. дело, изпращането и връчването на покана за доброволно изпълнение, проучването на имущественото състояние на длъжника, извършването на справки, набавянето на документи, книжа и др., назначаването на експертиза за определяне на непогасения остатък от дълга, извършването на разпределение, плащането въз основа на влязлото в сила разпределение и др. Изискване за редовност към всяка молба на вискателя, освен в хипотезата на възлагане по чл.18 от ЗЧСИ, е да бъде посочен конкретният изп. способ, който се иска да бъде предприет. С ТР №3/2020г. по т.д. №3/2020г. на ОСГТК на ВКС, се прие, че погасителната давност не тече докато трае изп. процес относно вземането по изп. дела, образувани до приемането на 26.06.2015г. на ТР №2/26.06.2015г. по т.д.

№2/2013г., ОСГТК, ВКС. Задължителните тълкувателни актове не съставляват правила за поведение, а само изясняват действителното съдържание на правна норма, по чието прилагане има противоречия или неясноти, като съдържанието на тълкуваната разпоредба е било такова, каквото е изяснено със задължителното тълкуване, още от момента на приемането ѝ.

В случая е видно от изисканото изп. дело, че до 11.12.2017г. са постъпвали месечни плащания от наложения заповор върху банкова сметка, по която е превеждана пенсията на длъжника, поради което липсата на провеждани изп. действия не може да се тълкува в тежест на вискателя. Аргументите за обезсилване с обратна сила на изп. действия при прекратяване на изп. производство по чл.433, ал.1, т.2 от ГПК не могат да се приемат на осн. чл.117, ал.1 от ЗЗД. Прекратяването на изп. производство става по право в хипотезата на чл.433, ал.1, т.8 от ГПК, като новата давност е започнала да тече от предприемането на последното по време валидно изп. действие. По аналогия същото следва да се приеме за хипотезата на чл.433, ал.1, т.2 от ГПК. Поради това приложение по казуса намират постановките на т.10 от ТР №2/2015 г. на ВКС по т. д. №2/2013 г., ОСГТК на ВКС, вр. ТР №3/2020г. по т.д. №3/2020г. на ОСГТК на ВКС. Насрочените описи от съд. изпълнител след спиране постъпленията от наложения заповор не ползват вискателят, доколкото не са извършени, като съобщенията за тях не са връчени на адресата. На 07.01.2021г. по делото е постъпило искане от цесионера за конституирането му като вискател и за налагането на заповор върху банкова сметка, без доказателства за надлежното уведомяване на длъжника по изпълнението за извършената цесия на дълга, като по реда на чл.433, ал.1, т.2 от ГПК изп. производство е прекратено от съд. изпълнител с постановление от 25.01.2022г. Междувременно с молба от 08.12.2021г. новоконституираният вискател е поискал образуване на нови изп. производство пред ЧСИ по изтегления изп. лист, като на осн. чл.427 от ГПК е препратено като местно подсъдно на ЧСИ Е. С оглед на горното прехвърлянето на изп. лист между различни изп. производства и ЧСИ не може да ползва вискателя. Последната е насрочила на 05.12.2022г. опис на движими вещи на адрес в гр..... който не е проведен, независимо от надлежното уведомяване на длъжника и е наложен на 27.10.2022г. заповор върху банкова сметка и пенсия, който е вдигнат по молба на длъжника на 10.11.2022г., на осн. чл.446а от ГПК. Други валидни изп. действия пред ЧСИ Е. не са извършени до спиране на изп. производство на осн. чл.432, ал.1, т.1 от ГПК във връзка с издадена обезпечителна заповед по делото.

Прекъсването на давността представлява юридически факт, с чието настъпване започва да тече нова давност. Основанията за прекъсване на давността са изчерпателно изборени в императивната разпоредбата на чл.116 от ЗЗД. Съгласно чл.116, б. „в“ от ЗЗД давността се прекъсва с предприемане на действия за принудително изпълнение. Такива действия представляват пряко насочените към събиране на вземането действия, искането за които е адресирано до съдебния изпълнител с цел удовлетворяване на съдебно признатото право на вискателя. Давността се прекъсва с подаването на молба от кредитора до съдебния изпълнител за събиране на вземането по принудителен ред. При вече образувано изпълнително производство теченето на давността се прекъсва с предприемането на действия на същинско принудително изпълнение, като същите са посочени в ТР №2/2013г. на ОСГТК на ВКС, т.10. В изпълнителния процес давността се прекъсва многократно- с предприемането на всеки отделен изпълнителен способ и с извършването на всяко изпълнително действие, изграждащо съответния способ. Искането да бъде приложен определен изпълнителен способ прекъсва давността, защото съдебният изпълнител е длъжен да го приложи, но по изричната разпоредба на закона давността се прекъсва с предприемането на всяко действие за принудително изпълнение. Изпълнителният процес не може да съществува сам по себе си, тъй като целта му е да се осъществяват конкретни изпълнителни способности. Насочването на изпълнението чрез налагане на заповор и извършването на опис и оценка на вещ са годни да прекъснат теченето на давността изп.

действия при извършването им. Това не може да се приеме за налагането на заповест върху несеквестрируеми доходи и непровеждане без основание на насочени редовно описи на движими вещи. Не са изпълнителни действия и не прекъсват давността образуването на изпълнително дело, изпращането и връчването на покана за доброволно изпълнение, проучването на имущественото състояние на длъжника, извършването на справки, набавянето на документи, книжа и др., назначаването на експертиза за определяне на непогасения остатък от дълга, извършването на разпределение, плащането въз основа на влязлото в сила разпределение и др. Нова погасителна давност за вземането започва да тече от датата, на която е поискано или е предприето последното валидно изпълнително действие.

В настоящия случай следва да се приеме, че е изтекла приложимата 5-годишна погасителна давност за процесното вземане в рамките на образуваните изпълнителни производства към датата на спирането му, като не са извършвани надлежно действия на принудително изпълнение за горния срок по двете изп. дела. Последващото образуване на ново изп. производство пред различен съдебен изпълнител е ирелевантно в случая, като приложимата погасителна давност за вземането по длъжника е била изтекла към 18.02.2023г., с оглед на **чл.3** от Закона за мерките и действията по време на извънредното положение, обявено с решение на Народното събрание от 13.03.2020г., и за преодоляване на последиците, вр. параграф 13 от ПЗР ЗИД на ЗЗдр. и спиране теченето на погасителната давност за периода: 13.03.2020г.- 20.05.2020г., поради което исковата претенция подлежи на уважаване.

По разносните съдът се произнася с крайния за спора съдебен акт. Отговорността за разноски в гражданския процес се изразява в правото на страна, в чиято полза е решено делото да иска заплащане на направените от нея разноски, респ. в задължението на насрещната страна да ѝ ги заплати. В настоящия случай в тежест на ответника следва да се възложат разноски, съгласно представен списък на разносните, за заплатена държавна такса от 50 лв.

Така мотивиран, съдът

Р Е Ш И:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО по отношение на ответника, ЕИК:....., със седалище и адрес на управление: гр....., представлявано от- управител, че ищите Н. М. К., ЕГН:, К. Л. К., ЕГН:....., С. Л. К., ЕГН: и Е. Л. К., ЕГН:....., не дължат на ответника, съобразно наследствените им права, следните суми: сума от 910,77 лв.- главница по Договор за кредит от 25.06.2007г., сума от 233,29 лв.- мораторна лихва за периода от 18.04.2008г. до 15.05.2011г. и сума от 125 лв.- разноски, съгласно Изпълнителен лист, издаден на 14.09.2011г. по ч.гр.д. №20674/2011 г. по описа на СРС, 73 състав, поради погасяването им по давност.

ОСЪЖДА, ЕИК:....., със седалище и адрес на управление: гр....., представлявано от- управител, на основание чл.78, ал.1 от ГПК, да заплати на Н. М. К., ЕГН:, К. Л. К., ЕГН:....., С. Л. К., ЕГН: и Е. Л. К., ЕГН:....., сума в размер общо на 50 /петдесет/ лв., представляващи сторени съдебни разноски.

Решението подлежи на обжалване пред СГС в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Да се връчат преписи на страните, чрез процесуалните им представители.

Районен съдия:

Съдия при Софийски районен съд: _____